

Sygn. akt V CSK 497/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. S. i D. S.

przeciwko M. M.

o wydanie nieruchomości i rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w C.

z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt VI Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 540 zł (pięćset  
czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez pozwanego skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane w ujęciu wniosku strony skarżącej zagadnienie (s. 4-5) nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do sformułowania rozbudowanego pytania o sposób stosowania art. 153 k.c., z uwzględnieniem kolejności stosowania przesłanek rozgraniczenia w okolicznościach tej sprawy.

Strona skarżąca przedstawionego na s. 4 i 5 zagadnienia nie osadza w pogłębionym kontekście prawnym, aczkolwiek, skoro ma ono cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie go w płaszczyźnie analizy jurydycznej, wskazującej na uniwersalność zagadnienia, a nie tylko jego ścisły związek z okolicznościami konkretnej sprawy.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 5 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804), znajdującego zastosowanie na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016, poz. 1667).

jw

l.n